

70 PAGINA'S INTERIEUR
**ATELIERWONING AAN
 HET GARDAMEER**
HERENHUIS IN BERGAMO
**2 STADSAPPARTEMENTEN
 IN SJANGHAI**
VENETIAANS PIED-À-TERRA
VAKANTIEVILLA IN MIAMI

GESELECTEERD
*Salontafels &
 sidetables*

MEUBELNIEUWS
**SALONE DEL MOBILI
 2008**
 Trendverslag van EH&I

SPECIAL
ROME
 De architectuur,
 de adressen

Viva Italia
 NIEUWS UIT MILAAN • ITALIAANSE HUIZEN • CITYSPECIAL ROME

NLDDesign

Wie worden de nieuwe Claudy Jongstra of Piet Hein Eek? EH&I houdt de jongste generatie ontwerpers tegen het licht, op zoek naar uitzonderlijk talent. **Jana Flohr** bedacht een kast op wieltjes, een uitklapbaar kabinetje om dierbare herinneringen in te bewaren. 'Ik ontwerp meer vanuit mijn hoofd dan met mijn handen.'

Productie Jack Meijers Styling Rob Jansen Fotografie Paul Grootes Visage Netty Nauta

Oorlogsverslaggever wilde ze worden, maar dat is er nog even niet van gekomen. Jana Flohr (1982, Loon op Zand) probeerde het eerst een jaar met culturele antropologie. 'Ik wilde me een specialisme eigen maken, een gebied afbakenen.' Die studie zou haar inzicht geven in een veelheid aan culturele achtergronden. Omdat ze een nogal schraal creatief verleden had – 'altijd met de neus in de boeken' – lag een universitaire studie voor de hand. Nieuwsgierig gemaakt door een vriendin, schreef ze zich een jaar later in aan de kunstacademie van Utrecht bij vrije vormgeving. Flohr: 'Die richting is ook een manier van studeren, maar op een actievere, probleemoplossende manier. Ik denk dat ik sowieso meer vanuit mijn hoofd dan met mijn handen ontwerp. Ook al kan het eindresultaat er soms knutselachtig uitzien. Ik heb nooit iets uitbesteed, mijn ideeën tot nu toe altijd zelf verwezenlijkt.'

Een van de vroege projecten aan de academie biedt een inzicht in Flohrs verhalende ontwerpvoetstuk. Voor de vaas *Life and death of a corn-poppy* gebruikte ze de vorm van een doods-kist als verwijzing naar het kwetsbare en korte leven van papavers en andere bloemen. Flohr: 'Als kind was ik een tikje huiverig om bloemen te plukken. Door ze bij de steel af te breken, zouden ze langzaam dood gaan. Ik ben dol op bloemen. Maar het besef dat ze hun leven in het wild opofferen om bij mij op tafel een mooi boekje te vormen, is er nog altijd. Daar mag je best bij stilstaan, je moet er niet lichtzinnig mee omspringen.' In 2003 maakte Flohr de menselijke natuur om spullen te verzamelen roet van een wolkenkrabberachtig bewaarkastje: *Hiding treasures, seeking treasures*. 'Iedereen heeft schatten', schrijft de ontwerpster op haar website. 'Schatten die ►

Van boven naar beneden Een metgezel in deze harde wereld: **Sjakkie**, katoen, rijst, wol, fiberfill (2003). • **Hiding treasures, seeking treasures**, een driedimensionale schatkist voor souvenirjagers, berkenhout en vilt (2003). • **Sense, Share, Eat**, pastakom en pastaprikker om van het eten van tortellini een ervaring te maken, verchroomd koper (2003). • **Small Space Design Race**, kweekkastjes in de vorm van fabrieken, ontworpen in 10 minuten tijdens een wedstrijd van de Dutch Design Week samen met Frederike Top, glas en keramiek (2008). • **Collar, halsieraad**, ontstaan tijdens onderzoek naar knooptechnieken, mohair (2003).

'Onvolkomenheden zijn juist interessant'

je wilt verbergen voor al te belangstellende ogen en handen, schatten die je zo nu en dan wilt herontdekken.' Tijdens haar studie heeft Flohr veel gereisd. 'Je merkt dat je nooit met lege handen terugkeert, altijd iets meeneemt als herinnering. Op het moment dat die dingen een plek krijgen tussen vier muren, ben je thuis.' Die overweging leidde tot het motto voor haar afstudeerproject: 'een thuis wordt niet bepaald door vier muren, maar door wat zich daartussen bevindt'. Home is where the heart is werd een vernuftige ladekast waarin je de meest dierbare herinneringen archiveert, opslaat en weer tevoorschijn tovert. Flohr: 'Het startpunt was een antropologisch onderzoek naar de leefwijze van de Roma. Binnen de nomadische zigeunercultuur wordt veel getrokken. Deze kast op wieltjes zorgt ervoor dat de meest kostbare talismannen en snuisterijen altijd met je meereizen. De kleine versie heeft banden, zodat je hem als een marskramer op je rug kunt dragen. Het zijn uitklapbare kabinetjes, waardoor het een ritueel wordt je spullen zo nu en dan te bekijken. Mijn eerste kastjes waren van hout, een soort meubelkasten met laatjes. Dat werd erg zwaar, je moest ze met vijf mensen verhuizen. Piepschuim met een huid van gomtape en een epoxy coating bleek een lichter en praktischer alternatief. Omdat het handwerk is, ben ik er twee maanden lang mee in de weer geweest. Het materiaal is niet statisch, het trekt en werkt. Dat is een onvolkomenheid die ik juist interessant vind.' Als Flohr geen kasten maakt, maakt ze dingen die je in haar kasten kunt bewaren. Zoals het sieraad *If only the morning dew would last*. Flohr: 'In het evenaren van natuurlijke schoonheid schuilt voor veel ontwerpers een enorme uitdaging. Misschien moeten we in plaats van de natuur te kopiëren daar wel een nieuw soort, kunstmatige natuur tegenover stellen. Ik heb zijde, zilverdraad en nepparels gebruikt.' Samen met Frederike Top won Flohr tijdens de Dutch Design Week 2007 de door Tütobene georganiseerde Small Space Design Race. Ze bedachten een transparant kweekkastje voor de vensterbank, in de vorm van een fabriekje. 'We hopen mensen bewust te maken dat ze met zaadafval zelf groenten en fruit kunnen kweken. Want het is echt niet vanzelfsprekend dat je je pondje aardbeien het hele jaar door in de winkel koopt.' Op haar kaartje typeert Flohr zichzelf als ontwerper en dingenzoeker. Met die laatste kwalificatie kunnen we alle kanten op: 'Het kan om dingen gaan die er al zijn, die ik alleen nog maar hoef op te merken, te vinden. Maar het kan ook gaan om iets wat er nog niet is.' ■

Van boven naar beneden Vaas *Life and death of a corn-poppy*, om het verloren leven van een geplukte bloem te eren, keramiek (2003). • **Home is where the heart is**, een mobiele ladekast voor dierbare herinneringen, polystyreen, gomtape, epoxy (2007). • **Driftwood**, nutteloze objecten uit tweedehands winkels, waar Johr tegenaan loopt als 'drijf hout', krijgen een nieuwe bestemming, kunststof (2008).

Jana Flohr
 (06) 42 22 72 20,
 www.janaflohr.com